

Udvalget skulde bestaae, maa jeg bede den ærede Folkethingsmand om at opgive dette.

Effersø: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Berg: Nagtet dette Forslag maaffee kommer noget uventet for Somme, saa troer jeg dog, at den Bemærkning, hvormed det ærede Medlem for Færverne sluttede, vil have den Indflydelse, at man ikke vil undlade at stemme for hans Forslag. Jeg troer ikke, at man, selv om det maatte forekomme Somme overflødigt nu, at standse Sagen og henvise den til et Udvalg, vil nægte Folkethingsmanden for Færverne, at efterkomme den Anmodning, han har rettet til Thinget. Jeg stemmer for Forslaget.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, fattedes Effersø's ovennævnte Forslag, at Sagens 2den Behandling standses, og at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer under Afstemning, og

vedtoges med 61 Stemmer imod 3.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Indpodning af Kopper.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Spalte 119 ff.)

B. Solm: Grunden til, at dette Lovforslag er fremkommet, er jo, som man kunde tænke sig, den, at der i sidste Samling af Folkethingsmanden for Præsto Amts 4de Valgkreds blev indbragt et Forslag, som gik ud paa, at det andet Punctum af Placaten af 19de November 1810 skulde hæves. Det vil være det ærede Thing betjendt, at man dengang ved Lovforslagets Behandling kom ind paa det hele Koppesporgsmaal, og jeg tillod mig ifjor ved Sagens 3die Behandling meget indstændigt at anmode den daværende Justitsminister om at paalægge Districtslægerne bestandig — som jeg dengang udtrykte mig —

at have ægte Vaccine. Jeg kan forsaavidt ikke Andet end være tilfreds med, at der her i Lovforslaget er taget noget Hensyn dertil; men paa den anden Side kan jeg ikke rigtig forstaae det hele Lovforslag i dets Almindelighed. Der staaer nemlig i § 8, 1ste Stykke: „Der paahviler den Kongelige Kopperindpodningsanstalt i Kjøbenhavn Forpligtelse til stadig at vedligeholde ægte Koppervædffe af fortrinlig Art“ osv., og man skulde altsaa troe, at Lægerne vare forpligtede til at modtage Vaccine der, men i andet Stykke staaer der, at det er Lægen selv, som skal besørge Koppervædffe. Medens der saaledes ifølge Paragrafens første Stykke skal paahvile den Kongelige Kopperindpodningsanstalt i Kjøbenhavn en saadan Forpligtelse, giver det andet Stykke Lægerne Frihed i saa Henseende. Siden sidste Samling er jeg bleven endmere bestyrtet i, hvad jeg dengang befrygtede, idet jeg imellem Samlingerne har ladet to Børn vaccinere af Districtslægen, men Vaccinen slog ikke an paa noget af dem, ligesaa lidt som paa noget af de andre Børn, han har vaccineret der i Communen. Nu staaer der i § 8, andet Stykke, at Lægen, naar han bruger Koppervædffe af Børn, skal forvisse sig om, at de ere sunde, men jeg gad rigtignok vide, hvorledes den vedkommende Læge, jeg her figter til, har forvisset sig derom med Hensyn til den af ham brugte Vædffe, da der som sagt ikke er et eneste Barn, paa hvilket den er slaaet an. — Der er i § 7 en Bestemmelse, som figer, at Udeblivelse fra Eftersynet og Vægning ved at tilstede Lægen at tage Koppervædffe straffes med Bøder fra 1 til 5 Rd. Der er altsaa bestemt Bøder for Besolkningen, men ikke for Lægerne, og vedkommende Læge, jeg figter til, har aldrig brugt at komme ottende Dagen efter for at eftersee Børnene. Det forekommer mig derfor, at der mangler en Bestemmelse med Hensyn til Forsømmelse af Læger. Nu vide vi ikke, om vi faae nogen Kopperattest for, at vore Børn ere blevne vaccinerede; men faae vi den, vide vi, at den ikke gjælder Noget, og at vi naturligviis ville komme i det Tilfælde at maatte lade vore Børn omvaccinere. Desuden er der en Bestemmelse i Lovforslaget,